

LA VATSE MËITIE

Il racconto che segue è stato scelto fra alcuni testi proposti dal BREL, nell'ambito di un progetto che vuole promuovere l'uso del francoprovenzale, dopo essere stato trascritto nel patois sarolèn.

rèine di corne é salle di lasi, le vatse di corne bocle é salle avoui le corne revéillaye, salle épalaye é salle eumbataye, nèn cherdon euna, Lenetta, an blantse é rodze bièn grâsa é la payon avoui sêse sou que l'ayàn betoù eunsèmblo.

Fenia la féira le dou frée tornon a mèizón - « La min-èn-poui i baou de mé, l'è pi grou é ichoueutte » di Piérinno, mi comènson to de chouitte a se deusqueté pe savèi dedeun queun baou beté la vatse. Apri avèi bièn tsacottòu to lo lon di tsemeun... voèlà la soluchón : « No apeillèn-poui la vatse i mènèn di prou que l'è

euntremi di noutre mèizón ».

N'ayé eun cou dou frée, Piérinno é Mouyítche, que restaon i mémo veladzo, deun doe mèizón, euna protso de l'atra. Eun dzor Piérinno propouze : « Que nèn di-teu se betissan eunsèmblo no-z-économie é atsetissan an vatse? » Mouyítche asette, é lo dzor apri parton a la féira di veladzo lé a couti. Eun tsemin-èn Piérinno, que se créyae bièn pi feun, pènze : « T'arèndzo pi mé ara... » ! A la féira, apri avèi bièn ézamin-òù totte le vatse : salle blantse é nèye, salle blantse é rodze, le baoussan-aye, le tsatagnaye, le euntremi di noutre mèizón ». Sèn fé, le dou fréye désidon euncó de se partadjé la vatse. Piérinno, lo pi feun, l'ou lo devàn de la bétche - « Me eumpoertso pa-poui le man é n'è-poui mouèn de travaille ». Donque a Mouyítche reste lo déri - « Te créyave être lo pi dégourdi, t'a voulu la partia de la téta, é adón ara te fa allé tcherché de fèn é d'èye pe lèi baillé pequé é bèye... é sènsa gneun gagnadzo ! Mé, i contréo, n'è maque d'allé tcherché eun sezeleun pe arié la vatse é vendre mon bon lasi.